

Raditi na povjerenju (6): Svako je dijete drugačije

Kako djeca odrastaju, brojni se roditelji iznenade kako se baš i ne ostvaruje ono što su sami zamišljali za svoju djecu. Video iz Kenije. Šesti iz serije „Raditi na povjerenju“.

29.01.2021.

Normalno je da roditelji imaju neke planove za svoju djecu, vazano uz to što će biti i kako će se razvijati. No kako djeca odrastaju, brojni se

roditelji iznenade kada shvate da je svako dijete drugačije i da se njihov plan baš i ne uklapa u stvarnost. Što prije roditelji shvate da su oni ti koji se trebaju prilagoditi i odgovarati više nego naređivati, to će imati manje glavobolja prilikom odgajanja svoje djece.

Imajući to na umu, bolje je roditeljstvu prići otvorena uma: koliko god je istina da roditelji ponekad trebaju upravljati, također trebaju biti spremni i učiti od svoje djece. Ponekad najjednostavnija opcija u određenoj situaciji nije uvijek i najbolja za svako dijete ponaosob. Nadalje, važan aspekt odgoja je sposobnost odgovaranja na osobne potrebe svakog djeteta, budući da njihove potrebe nisu jednake.

Ispod donosimo nekoliko pitanja koja mogu pomoći bolje iskoristiti video

dok ga gledate s prijateljima, u školi ili u župi:

Pitanja za dijalog:

- Što to oblikuje planove koje roditelji imaju za svoju djecu?
- Razgovaraš li sa svojim suprugom/svojom suprugom o načinu odgoja djece? Koja su ključna razdoblja u odgoju djeteta kada roditelj treba naučiti slušati?
- Omogućuje li obrazovni sustav zemlje razvoj svakog djeteta ponaosob? Ako ne, što se može učiniti da se to omogući? Koje inicijative mogu roditelji pokrenuti da bi ovo potaknuli?
- Mislite li da bi vrijedilo znati tip osobnosti svakog djeteta kako bismo ih mogli ohrabriti da razviju svoj puni potencijal? Kako roditelji mogu pomoći svojoj djeci da rastu u spoznaji i poštovanju samog sebe?

- Što vam omogućava balansirati između zahtjeva koje postavljate svojoj djeci i prepuštanja da slobodno odaberu što žele?
- Što može pomoći roditeljima da postanu bliži prijatelji i uzori svojoj djeci?

Preporučujemo:

- Možete li opisati osobnost, talente, sposobnosti, karakterne mane svakog od svoje djece?
- Kakvi su vaši planovi za svako vaše dijete? Jesu li u skladu s onime što vi (kao par) vidite da oni mogu biti? Što svako dijete treba kako bi optimalno raslo? Što vi možete učiniti unutar vaših mogućnosti za svako svoje dijete (što se tiče vremena, novaca, iskustva, i td.)?
- Razmatramo li mi, kao par, o tome kakvo je svako dijete i kako ih treba usmjeravati?

Posvećujem li točno određeno vrijeme za biti s obitelji i sa svakim djetetom ponaosob?

- U koje se programe za obiteljski razvoj i razvoj parova možete uključiti kako bi naučili biti bolji roditelji i kako bi individualizirali obrazovanje svakog djeteta?

Citati iz Svetog pisma i Katekizma

- I reče Bog: »Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična, da bude gospodar ribama morskim, pticama nebeskim i stoci – svoj zemlji – i svim gmizavcima što puze po zemlji!« Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih.” (*Post 1: 26-27*)
- “Dode mi riječ Jahvina: »Prije nego što te oblikovah u majčinoj utrobi, ja te znadoh; prije nego što iz krila majčina izađe, ja te

posvetih, za proroka svim narodima postavih te.«.” (*Jer 1: 4-5*)

- “Pristupite k njemu, Kamenu živomu što ga, istina, ljudi odbaciše, ali je u očima Božjim izabran, dragocjen, pa se kao živo kamenje ugrađujte u duhovni Dom za sveto svećenstvo da prinosite žrtve duhovne, ugodne Bogu po Isusu Kristu.” (*1. Pet 2:4-5*)
- Eto gdje se na povlašten način izvršava krsno svećeništvo oca, majke, djece i svih članova obitelji: »sudjelovanjem u sakramentima, molitvom i zahvaljivanjem, svjedočenjem svetog života, odricanjem i djelima ljubavi«. Obiteljski je dom tako prva škola kršćanskog života i »bogatije čovječnosti«. Ovdje se čovjek uči trudu i radosti rada, bratskoj ljubavi, plemenitom stalno obnavljanom praštanju i

nadasve bogoštovlju, molitvi i prikazivanju Bogu vlastitoga života (Katekizam Katoličke Crkve, 1657)

Citati pape Franje za razmatranje:

- “Djeca znaju naše radosti, našu tugu i naše brige. Uspijevaju sve pojmiti i, budući da su vrlo intuitivni, donose vlastite zaključke i svoja učenja ... Stoga, jedna od prvih stvari koje bih vam rekao je: brinite za njih, brinite za njihovo srce, njihovu radost i njihovu nadu.” (Pastoralni posjet Milanu, 25. ožujka 2017.)
- “ Uvijek pitam roditelje, kad mi kažu da izgube strpljenje s djecom, kao prvo pitanje: "Koliko ih ima?" - "Tri, četiri", kažu. A onda im postavim drugo pitanje: „Igrate li se sa svojom djecom? Igrate li se?" I ne znaju odgovoriti. Roditelji

ovih dana ne mogu, ili su izgubili naviku igranja sa svojom djecom, 'gubljenja vremena' sa svojom djecom. Jednom mi je jedan otac rekao: „Oče, kad krenem na posao, oni su još uvijek u krevetu, a kad se navečer vratim, oni su već u krevetu. Vidim ih samo vikendom." To je loše! A ovo je život koji nam oduzima čovječnost. Ali imajte ovo na umu: igranje s djecom, „gubljenje vremena“ s djecom također prenose vjeru. To je besplatnost, besplatnost Boga. " (Pastoralni posjet Milanu, 25. ožujka 2017.)

- “Djeca su dar, oni su dar: razumijete? Djeca su dar. Svako je jedinstveno i nezamjenjivo; i istodobno nepogrešivo povezano sa svojim korijenima. Zapravo, prema Božjem planu, biti sin i kći znači nositi u sebi uspomenu i nadu ljubavi koja

se ispunila u samom
potpaljivanju života drugog,
izvornog i novog, ljudskog bića.
A za roditelje je svako dijete
originalno, različito, drugačije. "
(Opća audijencija, 12. veljače
2015.)

- „Jako volim snove u obiteljima.
Devet mjeseci svaka majka i
otac sanjaju o svojoj bebi. Jesam
li u pravu? [Da!] Sanjaju o tome
kakvo će dijete biti ... Ne možete
imati obitelj bez snova. Jednom
kada obitelj izgubi sposobnost
sanjanja, djeca ne rastu, ljubav
ne raste, život se skuplja i
umire. Stoga vas molim svake
večeri, kada ispitujete savjest,
da si postavite i ovo pitanje:
jesam li danas sanjao o
budućnosti svoje djece? Danas
sam sanjala o ljubavi svog
supruga, svoje žene? Jesam li
sanjao o svojim roditeljima i
bakama i djedovima koji su bili
prije mene? Sanjanje je vrlo

važno. Pogotovo sanjarenje u obiteljima. Ne gubite ovu sposobnost sanjanja! " (Susret s obiteljima u Sri Lanki i na Filipinima, 16. siječnja 2015.)

Citati svetog Josemarije:

- Roditelji su, kako u ljudskome tako u nadnaravnome, glavni odgojitelji svoje djece i moraju osjetiti odgovornost toga zadatka. Ona od njih iziskuje razumijevanje, razboritost, te da su sposobni podučavati i prije svega da znaju ljubiti kao i nastojati da se dade dobar primjer. Autoritarna prisila nije siguran način odgoja. Roditeljski ideali bolje se ostvaruju ako oni postanu prijatelji svoje djece, prijatelji kojima će se djeca povjeriti, s kojima će porazgovarati o svojim problemima, i od kojih mogu očekivati djelotvornu i

ljubaznu pomoć. Potrebno je da roditelji uzmu vremena da budu zajedno sa svojom djecom i da s njima razgovaraju. Djeca su ono najvažnije: važnije od posla, truda i odmora. Kod tih razgovora potrebno ih je pozorno saslušati, htjeti ih razumjeti, priznati dio istine – ili cijelu istinu – od koje se ponekad sastoji njihova ljutitost. Istodobno trebali bi im pomagati, upraviti njihove težnje i nade i naučiti ih da stvari odvažu i razmisle; ne bi im trebalo nametnuti pravila ponašanja, već im ukazati na nadnaravne i ljudske motive koje trebaju slijediti. Jednom riječju: respektirati njihovu slobodu, jer nema pravog odgoja bez osobne odgovornosti, niti postoji

odgovornost bez slobode.

(Susret s Kristom, 27)

- „Ali s vremenom smo shvatili da su naši roditelji bili u pravu u mnogim stvarima u kojima su se vodili svojim iskustvom i ljubavlju. Zbog toga je na roditeljima prvi potez. Oni su već prošli kroz ovu fazu. Na njima je da budu vrlo razumljivi, da imaju fleksibilnost i dobar humor, izbjegavajući bilo kakve moguće sukobe jednostavno tako što budu privrženi i dalekovidni. Uvijek savjetujem roditelje da pokušaju biti prijatelji sa svojom djecom. Roditeljski autoritet koji zahtijeva odgoj djece može se savršeno uskladiti s prijateljstvom, što znači da se na neki način stave na istu razinu kao i njihova djeca. Djeca - čak i ona koja se čine

neodlučna i ne reaguju - uvijek žele tu bliskost, ovo bratstvo sa svojim roditeljima. Pitanje je povjerenja. Roditelji bi svoju djecu trebali odgajati u atmosferi prijateljstva, nikada ne ostavljajući dojam da im ne vjeruju” (*Razgovori s Monsignorom Escrivá*, 100)

- “Za mene ne postoji bolji primjer za takvo realno spajanje pravednosti i ljubavi nego li postupak jedne majke. Ona istom ljubavlju ljubi svu svoju djecu i upravo to je goni na različito tretiranje, na nejednaku pravednost, jer su djeca međusobno različita. I prema našim bližnjima bit će pravednost usavršena i dopunjena od ljubavi, koja nam stavlja na srce nejednako postupanje prema nejednakim ljudima; u konkretnoj situaciji možemo donijeti žalosnomu radost, neznašici znanje,

osamljenome toplinu...
Pravednost traži da se svakome
dade svoje što ne znači i
svakome isto. Iz utopijskog
izjednačavanja nastaje teška
nepravda. Ako želimo uvijek
postupati kao dobra majka,
potrebno je da sama sebe
zaboravimo i da ne čeznemo za
nikakvom drugom vlašću nego
za tom, da služimo drugima,
kako je živio i propovijedao Isus
Krist: Sin Čovječji nije došao da
mu služe, nego da On služi (Mt
20,28). Zato je potrebna
unutarnja snaga, koja vlastitu
volju podlaže božanskom
uzoru, koji se za sve zauzima i
traži borbu za vječno
blaženstvo i za dobrobit ljudi.
Ne poznajem nikakav bolji put
ka pravednosti, nego li je put
života predanju i služenju.
(*Prijatelji Božji*, 173)

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/raditi-na-
povjerenju-6-svako-je-dijete-drugacije/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/raditi-na-povjerenju-6-svako-je-dijete-drugacije/)
(10.08.2025.)